

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 2 évre 6 kor., 4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, esütőkörül és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számkaplatok: a dohánytörzsdékben.

A társadalmi kérdés és a magyar ifjúság.

Székesfehérvár intelligens keresztény fiataliságának figyelmébe az alakítandó helyi Széchenyi Szövetség tárgyában.

Sokáig haboztam, míg cikkem homlokára e bombasztos tetszhető címet oda mertem írni.

Szinte látom a gúnymosolyra felbigyesztett ajkakat, melyek a bajusz alatt naivságról, szentimentalizmusról s több efféleről dörmögnek.

És rossznéven sem lehet venni e csendes cinizmust.

Ha végigtekintek ifjúsági mozgalmainkon, kénytelen vagyok konstatálni, hogy biz azok a legtöbb esetben efemer-értékű, hozzá inautentikus tüntetések, melyekbe pillanatnyi fellobbanás és egy jó adag feltűnési, szereplési vágy sodorta bele a hőkeblű és öblöstorku fiatalságot. Nem is szólok a stagnálás állapotáról, mikor a kávéházak-füstös légköre meg az élet kisdéd szórakozásai épen hogy annyi időt engednek — ha ugyan engednek — a nagyreményű jeunesse d'oréának, hogy vizsgáit, szigorolait utcumque lerakhassa.

De ha ez elsekélyesedés okait keresem; egy olyant találok ezek között, mely az erkölcsi beszámítás quantumát nagy-

ban csökkenti és — kélően gondoskodva eltávolításáról — a jövőre egészen más kilátásokkal kecsegtet. És ez teljesen az ifjúságon kívül van, s azoknak a hibája, kiknek vezetésével, irányításával, szervezésével gondolkodik kellett volna. Ezzel aztán lényegileg meg is jelöltem ezt az okot: A baj tehát onnan van, hogy az ifjúság felsőbb-irányítás híján nem találta, nem találhatta meg azt a pontot, melyen erejét, korával járó érzelmi és értelmi tehetségeit helyesen értékesíthette volna. Hanem önmaga sem lévén tisztában céljaival, erejével, tehetségeivel, annál kevésbé az őt környező élettel, céltévesztve, erejét szétforgácsolva, tehetségeit félre-ismerve — gyakran verebét lőtt, ahol tuzokot remélt; elveszítette önbizalmát s vagy letért az aktivitás útjáról, vagy folytatja — veréblővéseit.

Téved azonban, aki az ifjúság czen apológiáját részemről azért gondolja, hogy vele mentséget vagy elismerést szerezzen számára. Nem a gúnymosolyokat akarom én elsimitani, — elsimitják azokat majd eredményeink — hanem a kishitűeket akarom önmaguk iránt bizalomra ébreszteni.

Van erő a fiatalságban, csak helyesen kell kezelni.

Van erő benne, csak helyes ponton kell értékesíteni.

És van ilyen pont az élet problémái közt, csak meg kell látni, föl kell fedezni.

Nem is kell felfedezni. A mi számunkra már készen van a talaj. Egy kis lelkesedés — és rá kell lépni.

Eme pont megnevezésénél, jobban mondva: az ifjúsággal való összefüggésbehozatalánál kishitűségtől, gúnymosolyoktól tartottam az előbb. Mindegy. Most már habozás nélkül kimondom: a társadalmi kérdésben, ennek megoldásában tevékeny szerepe lehet, tevékeny szerepe kell hogy legyen a művelt ifjúságnak. Lelekesedésével, tudásával egyaránt oda kell hatnia, hogy azok az ellentétek, melyek e téren már annyira kihegyeződtek, élüket veszítve elsimuljanak.

És odahathat.

A társadalmi kérdés végső elemzésben a szívek mélyén van. A parlament halom-számra hozhatja törvényeit, ha a szívek reformálását negligálja, sosem szanálta teljesen a társadalmat.

És ki tudhat első sorban a szívekhez férközni, ha nem az, kinek életében a szív dominál?

Lelekesedés, hangulat, közvetlenség — ez jellemzi kiváltképen az ifjúságot.

Mindezzel pedig hathatósan kelthet rezonanciát maga és ügye iránt.

A magyar társadalmi kérdés sulypontja a földműves- és munkásosztályra esik. És jelenségeit tekintve: jóléti és nemzeti jellegű.

Veszélyben van népünk jóléte. És ve-

Teaestékre . . .

Teaestékre járok; vigan
Van ott az ember, jól mulat.
Összejönnek az urak, lányok,
Izós, meleg a hangulat.
A vig. hangos lómögben néha
Az én ajkam is fölnevet,
De csak hogy a lélekemnek büdjál
Ne lássák meg az emberek.

Csendesen járok a tömegben
És nem érdekel semmitsem.
A kis lányokkám néznek és én
Ép úgy rájok velem szemem.
De ebben ugy-e semmi sincsen,
Utjainkon tovább megyünk;
Ovakodva sietünk lova,
Mert tudjuk: gyakran lévődünk . . .

A boldogságra gondoltok ti,
E játéklány még érdekél?
Tudjátok, mi a játék ára?
Összetört szív, lépell kérel.
Boldogságra, hin reményre
Az én szívem nem kapható;
Egy null van már mögöttem, abból
Tudom, hogy nekem nem való.

Ha egy kis lányka boldogságot
Akarna adni énekenem,
Én bizonyára módját lenném,
Hogy megmaradjak elevenem.
Egész őszintén azt felelném:
— Oh kis lányka köszönném.

Sajnálom, de én boldogságért
És lányért magam nem töröm.

Hogy csalódnék be nem szegényke!
— De Istenem, hát mit tegyek!
Vigasztalán, hogy mást keressen,
Vannak ennyi jó emberek.
Mit is keresne nálam; nekem
A szerelre nincs szívem;
Hiszen, ha volna — Isten látja —
Szeretném én őt szövöcseni.

Székesfehérvár, 1908. január 23.

Boridián Ferenc.

Az utolsó viadal.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Kétszer is elhervadt már a fű a sir fölött, a melyben a kisszalóki csatában elesett löcséiek pihentek, a gyászboronult város lakószói közül azonban senki sem zárndokolhatott el a farragatlan fakereszthez, a melyet valami kegyeletos lélek titokban tűzött a idegen földben — porlandó polgárok szomorú nyugvóhelye fölé.

Az anyagi csapásokat, a melyely a háborus világ járt, lassan-lassan a löcséiek is kiheverték; Ferdinánd király az elvesztett hadiszerek helyébe újakat küldött, Alióta az öreg Sperfogelt ismét főbíróvá választották, a szenátus magyar jövényeket is befogadott a polgárok sorába, a kik a török miatt váltak földönfutókká s szívesen telepedtek le a falakkal övezett biztos városban. Lassu föllendülés kap lábra a piácson, vásárok idején a hadviselő felek fegyverszünetet kötnek;

de ha aztán lezajlott a vásár, ismét meg-meg-ujulnak az apró csatározások. Lőcsé és Kézmárk lakószói még mindig elkiseredett ellenségek! azért nem róhatják le kegyeletük adóját az előbbi város leányai a pusztá s mégis oly hangosan gyászról beszélő kisszalóki fakeresztnél.

— Csak egyetlen egyszer borulhaték térdre e feszület előtt, én Uram Istenem! Szívem megkönnyebbülne!

Polirer Menyhért özvegye rebesgeti e szavakat nap-nap mellett s sajgó kebellel, tántorogva jár-kei szobáról-szobára kiellenül üres házában. Férje is ott veszett el az emékezetes csatában, fia vándorutjáról még mindig nem tért vissza Mig Krakkóban időzött, Boldizsár hébe-hóba fölkereste szüleit pár sornyl, lengyel kereskedőkkel ideküllött írásal; a mióta azonban a lengyel érsék udvarával, a hova ötvösnek szegődötték, hallába került, hirt sem hallathat magáról s ennek miár több, mint két esztendeje. Az özvegyasszony a a szívére zúdult gyászban csak annak a reményben talált vigasztalást, hogy fia vissza fog jönni. Mire a veszteségbe, a mely Menyhért mester hősi halálával érte, beletörődött, a várakozás hosszúra nyulása kezdte nyugtalanítani s az elhatottság gyötrelmei közepette Polirernek egészen megötört. Sugár alakja megroskadott, hajának aranya ezüstté fakult, arcáról lehullottak a rózsák: alig két év alati megöregedett. A czéli rendeletére az asszonynak kötelességévé vált, hogy mig fia vagy halálának híre Lőcsére nem kerül, férje gazdátlanul maradt műhelyét tovább vezesse. Az asszony a polgárok ősi szokása szerint járatos volt. férje mesterségében, annyira, hogy a munkásaira felügyelhetett; szíve keservével azonban képtelennek érezte magát arra, hogy a műhelyt is gondozza. Legényei, a munka is megcsappanván, már köz-

Mai lapunk 6 oldal.

szélyben jozan, hazafias érzése, gondolkozása is!

A vagyoni romlást nyomon kíséri az elégedetlenség, melynek természetét, hogy kizárólag önmagán kívül látja helyzetének okait, tehát hogy romlását valaki vagy valami mást hibáztat. Lelketlen kufároknak, uzsorásoknak, idegenből idezzakadt izgatóknak nem is került hát valami nagy munkájukba az elégedetlen magyar nép nagy részével elhitetni, hogy sorsának okozója az államrend, a kiváltságos osztály; nem is került valami nagy munkájukba, hogy nagybanu frázisaiknak, nagybanu ígéréteiknek felült tömeget a szocializmus karjaiba kergessék, mi egyértelmű a nemzeti és faji összetartozás érzetének megtagadásával.

A földműves- és munkáskérdés ezen kétfős természete jelöli ki a magyar ifjúság feladatát a társadalmi kérdésben.

E feladat tehát: egyrészt megismertetni a népet a munkásjóléti intézményekkel, hogy azokat hasznára fordítva, helyzetén javítson; másrészt felvilágosítva az izgatók lelkiismeretlen, önző céljairól, szívélve véve hazafiai kötelességeit, benne a meggyöngyült nemzeti érzést, faji tudatát nevelni, erősíteni.

Ha eleve plausibilisnek és eredményesnek ígérkezik ilyes vállalkozás, akkor azt mondom, kipróbálása, véghezvittele szigorú kötelessége a művelt magyar fiatalságnak. Annak a magyar ifjúságnak, mely mindenkor együtt érzett a magyar néppel, mely olyan ösökre nézhet vissza, mint a márciusi ifjak.

Igénytelen, de melegen átértelt soraimat pedig elsősorban városunk művelt keresztény ifjúságának figyelmébe ajánlom és kérem őt: gondolkodjék rajtuk, szívelje meg őket. Meg vagyok győződve: ha komolyan foglalkozik velők, be fogja látni: itt az idő végre, hogy mi is tegyünk va-

lamit, a köz, a társadalom, a magyar haza, a keresztény magyar haza érdekében. Meg vagyok győződve, hogy szép számmal jelenik meg a legnagyobb magyarnak, Széchenyinek zászlaja alatt a tervbevett Székesfehérvári Széchenyi Szövetségben, melyet közelebbről ismertetni a főtiszteendő szerkesztő úr szíves engedelmével a közel napokban fogok.

Az Országos Széchenyi Szövetség és a helyi előkészítő bizottság megbízásából

Csima Jenő.

UJDONSÁGOK.

— A Kath. Kör teatestélye. A belvárosi kath. kör évek óta tartja azt a dicsérető szép szokást, hogy a kortagok számára házias mulatságokat rendezzen. Olyan, amelyiken jól is lehet mulatni, nagyon sokat lehet táncolni és se a papa, se a mama nem átkozzák a számlahordó közönséget, amely a ruhákért, cipőkért stb. stb. fakgatja a lapos erszényeket. A belépődíj 2 kor. 40 fillér. Ezért nemcsak helye van az embernek a Dunántul legszebb tánctermében, hanem kap érte egy hidegfejtővel, amely akár vacsorának is beillik, csak el bírják fogyasztani. Kap egy csesze teát. Ez a dolog anyagi oldala. Hall művészi muzsikát, vidám éneket, szavazatot stb. végül cigánymuzsikát, amellyel együtt jár a hadd-elhadd, vagyis jobban mondva: reggelig el se hagyj — tudniillik a táncot. Mert megjegyzendő, hogy a katolikus körnek van a táncolni tudó ifjúságból egy olyan gárdája, akiknek ambícióját nem a majomsziget, vagy mállasziget képezi, hanem a kiknek az az ambíciójuk, hogy fiatal aszszony, pláne leány két percig se maradjon ülve s 50 esztendő múlva is emlegesse, hogy milyen finoman mulatott. Így van ez jól.

Az ünnepély művészi részét Roszberger Juliska kütűnő zongora játéka, majd Pusztai Sándor tanító kedves baritonja képezte, a melyet követőleg Pusztai tárogatóján adott elő több

édes-bus Rákóczi nótát, a melyeknek szépségét dicsérni is fölösleges. Annyi bizonyos, hogy Pusztaiában a zenekedvelők egy oly értékes embert kaptak, hogy könnyen megérthetjük azt a népszerűséget, a mellyel az ő szimpatikus egyénisége iránylag oly rövid idő alatt minden ismerősi-meghódította. A Kath. Kör dalárdája Kneifel Ferenc dr. vezetésével Szojanovszky szerénáját — tehát nem nehezen hozzáférhető — hanem egy édesen fülbemászó keringőt adott elő, a melynek hódításáról elég annyit megjegyeznünk, hogy négyszer meg kellett ismételnit. Azután következett a tánc, a melyen kivétel nélkül mindenki pompásan mulatott. Jelen volt hölgyek:

Ifj. Almássy Jánosné, özv. Borsiczky Lászlóné, id. Csipkés Gyuláné és Valéria, ifj. Csipkés Gyuláné, Csitáry G. Lujzika, dr. Csöppentzky Mihályné, Czebedin Emma, özv. Eisenbarth Ferencné és Annuska, Feitk Teruska (Ráckeve), Gadácsi Adél, Glasz Károlyné, Bella és Etelka, Havranek Lajosné, Héjji Erzsike, Héjji Imréné és Irma, Imre Lajosné, Jámbor Zsigmondné, Karlberger Mariska (Siófok), özv. Keresztury Ödönné, Kéri Erzsike, Klöskner Józsefné, Kniesz Ferencné, Kolb Emilia, Kováts Józsefné és Rózsika, Kováts Károlyné, Erzsike, Ilonka és Irénke, Köszler Károlyné, Kralovits Imréné, Kresska Gyuláné, Kunos Gyuláné, Lambert Vilmosné, Lambrect Ferencné és Mariska, Magó Erzsike (Rácalmás), Mohai Lajosné és Mariska, Námessy Mariska, dr. Neuszer Mariska, Nyáry Gáborné és Mariska, özv. Orbán Károlyné, özv. Paulovits Ferencné és Rózsika, id. Pápay Nándorné, ifj. Pápay Nándorné, Párkányi Aranka, Pásztor Sándorné és Etelka, özv. Perlaky Istvánné, Ilona és Mariska, Pete Jánosné, Prikkel Rózsika (Siófok), Pusztay Józsefné (Martonvásár), Rostaházy Jánosné, Roszberger Ilonka és Juliska, Say Ferencné, özv. Sebestyén Jánosné, Magda és Ilonka, Semsey Ilonka (Rácalmás), dr. Szabady Józsefné, özv. Szalay Józsefné és Annuska, Szauter Józsefné, Szammer Mariska, Szeib Istvánné, Szarok Katica (Zichyujfalu), Tomka Irénke (Gács), Tóth Alénne, Velinsky Ferencné, Véber Józsa, Vida Istvánné, Vida Pálné és Irénke, Vinciczay Imréné, Weichinger Sándorné és Mariska stb.

— A Polgári Dalkör táncmulatsága egy életrevaló eszmével kapcsolatosan egyike lett a farsang legjobban sikerült báljának. A mőri hölgyek és urnk énekkara beigérkezett vendégszerelésre

vétlenül Polirer mester elhunya után hagyták el helyüket; kontár vándorlóságnyak szegődtek csak hébe-hóba Hain Jeromos, az urnőjéhez mindvégig hívő regény segítésére, a ki, hogy rosszra fordult a várossorsa az ezüstpityéknek, a melyeket itt a császári zsoldosok tettek kereséteké, egyebet mit sem készítet.

Polirer Menyhért özvegye bánatában ki se mozdul belső szobából, ha szomszédjának a leánya naponkint föl nem keresi, hogy templomba vagy sétálni vigye. Mióta kitavasodott, alkotástát a sánczok magaslatán járnak-kelnek, a honnan egyaránt végig lehet látni a Gömör felé nyíló völgyön s a Kézsmárka vezető országúton. Mindkétfelől nem egyszer látnak magánosan vándorló embereket közeledni. Polirerné ilyenkor izgatottan a város kapuja felé hurcolja kísérvőjét: a kik hával együtt utra keltek, azon a mesterlegények már mind visszatértek vándorutjukból; a legtöbben a köteles évek számát is megörvidítették s a szerint, a mint hol korábban, hol későbbben hírül vették, hogy Isten keze nehezedik szülővárosukra, egyenesen haza siettek.

— Csak Boldizsár nem jó, sopánkodék

anyja s ismét a miatt győtri magát, hogy a városban hütlenséggel fogják gyanusítani egyetlen fiát, a miért a viszontagságteljes időkben távol szülővárosától éli világát.

— Ne búsljón, asszonyomem, biztatja a viruló hajadonná fejlett jó Bressler leány. Nagy darab föld, idegen országok, tenger választja el Lőcsét Taliánországtól. Hogy hatna oda híre, hogy Lőcsé sorsá balra fordult. Aztán meg ugyebár, a kik oly messze földre vándorolnak, azok a mesterlegények hat, nyolc évig is távol maradnak. Nemde? Meglátja, hogy vissza fog térni egy szép napon. Vissza kell térnie egészséggel. Hiszen én is minden este imádkozom érte...

A leány itt hirtelen biborszínűvé pirult és elhallgatott. Polirerné firkésze emelte reá szemét s megértvén, hogy miért jött zavarba, némán magához ölelte fiatal kísérvőjét...

Egy enyhe tavaszi alkonyatkor kétlovas hintó gördült be a város alsó kapuján. A kispőörök díszes szerepát betöltő zsoldosok rendben találván a benne ülő komoly férfi írásait, szó nélkül behocsátották. A domb telején elterülő piacra vezető meredek utczában leszállt az utas

és gyalogszerrrel követte máhával megrakott kocsiját s a piacra érven, egyenesen az ennek jobb oldali sarkán álló Polirer-ház felé fordult. Hain Jeromos, az ötvösműhely öreg legénye, mint mindennap, alkonyattájt ott ült a boltajtóban s a távolban égfelé meredő Tátrán legeltette szemét a felhőket lesté, a melyek minduntalan megakadtak a magas ormokon s roskedvükben aztán köddé málvá az egész hegységet beborítják. Ma is ilyen veszedelem fenyegette a Tátrát s a becsületes Hain azon tündöbött, nem-e ismét sarczólason török a fejüket Kézsmárk lakosai. Mikor a két hét előtt fordult Lengyárt ellen indultak, a hegység szintén elbujt szégyenében a köddé foszló felhők mögé.

— Finom munkát nem mivelünk! kiáltja a ránczos-képu legény, szomorúan mosolyogva a bolt felé tartó idegen uriember láttára. Azt hitte, valami lengyel főúr, a ki átutaztában a szomszéd országban is híres Polirer-műhelyben akar egyetmást beszerezni.

— Hát nem ismer rám, Jeromos bátyám! kérdi a jövevény tősgyökeres szépségségi német-séggel.

SCHMÖLTZ LÁSZLÓ és FISCHL GYULA
 CIM, CIMER, SZOBAFESTŐ és MÁZOLÓK
 SZÉKESFEHÉRVÁR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.
 Elvállalnak minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett.
 Ugyanott egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

s a mi Polgári Dalkörünkkel versenyezve oly pompás élvezetet szerezett magának is, meg a férfiváriknak is, hogy bizonyára soká fogják emlégetni. Karmesterünk a derék és fáradhatlan Hóbausz József vezetés alatt több sikerült dalt és műdalt adott elő, a mellyel bebizonyították, hogy a lélek egyik legemesebb megnyilatkozásának, a dalnak lelkes és jóakaratu művelői. A Polgári Dalkör a maga régi hírnevéhez híven csak régi babérait számát szaporította: Ketskés Elek bariton szóló, pedig, mint rendszeren, most is sok tapsot szereztek Ketskésnek. Hogy a mulatság mennyire igazán sikerült, nemcsak a résztvevők óriási számából következik, de igazolja az a körülmény is, hogy a derék műriak majdnem a vonatról is lekéstek. Már uttrakészen becsomagolva állottak, mikor a vendégcsereket és tánci hév újra oly vehemens erővel tört ki a becsületes férfitulajdonosok, hogy az utolsó táncok után kőbőthető legeslegutolsó táncokból semmiképen sem akartak lemondani. Ilyen ifjúság kell nekünk! Mintha a régi jó-jóik visszatértét látnék volna.

A Vörösmarty-kör bálja. A nagy elitbál, Fejérmegye fényének és intelligenciájának csillogtatója az idén a nagy Vörösmarty nevéhez, illetőleg a Vörösmarty-körhöz fűződött. Régióta készülődtek rá s a mi nálunk Fehérvárott szintén megszokott dolog már, egész sereg proféta jövendölte, hogy minden kétséget kizárólag nem fog sikerülni. Hogy kevesen is lesznek és hogy rosszul is tognak mulatni. Ráadásul reggelre olyan hóvihár keletkezett, amely a vonatokat, pláne a kocsiközlekedést föltétlenül elakadással fenyegette. Ennyi rossz előjel mellett is pompásan sikerült a Vörösmarty-kör bálja. Ha a résztvevők száma kisebb is volt talán a tavalyi nagy elit-bál, a gazdabál közönségénél, de a mulatság erkölcsi része, illetőleg a vidám jökdév a fálválnál feltétlenül előnyösebb volt. Hogy ez nagyrészt a rendezők előnyös változásának eredménye is — örömmel konstatáljuk. A színház előcsarnokát délszaki növényekkel pazarul földiszítotték, hol a rendezők serege várta a sűrűn érkező hölgyeket. Fél 10 órájtában kezdődött csak a felvonulás s az első tánc 10 órakor. Akkorra a páholyok tarka, ragyogó toalettekkel, mosolygó ar-

A színtermetű öreg legény lebegve áll föl; szemé könyveszik, a következő pillanatban földhöz vágja jökdévében sikkaját.

Ezer villám és puskapor, hisz ez a kisebbik gazdám! ordítja s a lárniájára összecsdülő szomszédok egymással vállvetve tuszkolják be Polirer Boldizsárt szülei házába, hurcolják be vállukra kapva a kocsirol leemelt máliáit utána.

Négy nap múlt el azóta. Polirer Boldizsárnak, a kinek külföldön életről mesés dolgokat rebesgettek mindenfelé; színet sem látták az utczen A szomszédok azt beszélték, hogy anyját a vízöntetés izgalma gyába döntöttek s most veszedelmes beteg. Az özevgyasszonyt nagyon megviselte ugyan a hirtelen öröm, de csakhamar magához tért s fiát maga mellé ültetve naphosszat beszélgetett el vele; egészen fölvidult. Sok elmondani valójuk volt s Boldizsárnak, a ki láliából Lengyelországon keresztül egyenesen szülővárosába utazott, csak most jutott tudomására apja halálának a híre. Edebusz fájdalommal szívében hallgatta édesanyja, a sok szenvedéstől megfört s oly gyorsan megörögedett asszony vigasztaló szavait és eszéigába sem jutott, hogy házukból kilépjen, a városban széjjelnezen.

Es egy reggel ismét megkondult a vészharang a nagytemplom tornyában. A határban cirkáló löcsei őrség a Léngvárt földulása után pár nappal egy ismét portyázásra induló kézmárki csapatot ejtett foglyul. Drága pénzen kézmárki kiváltható rabságba esett polgárait, de e időtől való bosszuságában s mivel híre terjedt,

akkor, örömtől s reménytől csillogó szemekkel teltek meg. Frycuj zenekara edésbus melódiákba kezdett, a párok a keringő mámorító ütemel mellett lejttek tova, a sziget körül. Hogy hogyan sikerült a mulatság, mutatja az, hogy meg ma délelőtt is hangzott a muzsika a Vörösmarty-kör termeiben. Jelen voltak:

Adametz Gyuláné, Vilma, Gizella, Gabriella (Tápe), id. Almássy Jánosné, II. Almássy Jánosné, Balassa Sándorné, dr. Beck Lajosné (Budapest), Bernolák Jánosné, Berzsanyi Geróné és Annuska (Lengyelton), Bolla Hedvig (Mór), Csányi Ferencné, Ida és Ilonka, (Nikla), Csitány G. Lujzika, Dahmer Gyuláné, Detrich Mariska (Aba), Dubvszky Oszkárné (Zágráb), Elek Anna (Aka), özv. Eisenbarth Ferencné és Annuska, dr. Eisenbarth Károlyné és Margit, Elő Lászlóné, Farkas Gyuláné, (Sismánd), Pinter Béláné, Lujza és Vilma, Fortvingler Ferencné és Erzsike, Gabriella Béláné, Gál Jenőné (Budapest), Gebhard Bódogné és Irma, dr. Grasser Józsefné és Rózsika (Csakvár), Hahn Antonia, Hölfer Pálné (Börgönd), Helly Jenőné (Sárbogárd), dr. Holly Gézané, dr. Horváth Gyuláné, Hrabovszky Aurelné, Juhász Mariska, Jurassék Elemérné, dr. Kallenecker Viktorné, Kenessey Vilma, Kellény Erzsike (Budapest), Klöcker Józsefné, Koller Ida (Zedrgpuszta), dr. Korpius Zoltáné, Kovács Károlyné, Erzsike és Ilonka, Körmendy Ilonka (Kisfaludpuszta), dr. Kövessy Istvánné, Kunos Gyuláné, Laki Bertalané (Budapest), dr. Lauschmann Gyuláné, Matskassy Rózska, Mattesz Jolán (Lovasberény), Meszlényi Istvánné (Velence), Meuser Józsefné és Jolán (Erccspuszta), dr. Mészily Józsefné, Mohai Lajosné és Mariska, Molnár Juliska és Vilma (Cecé), K. Nagy Dezsóné, Németh Péterné (Aba), Orsonits Sándorné, Pentz Lajosné és Erzsike (Mór), Pinn Istvánné, Piski Lászlóné, dr. Pridafka Józsefné, Rauscher Béláné és Mici, dr. Révy Ferencné, özv. dr. Rieder Gyuláné és Andrea, dr. Ritter Gézané, Roszberger Ilonka és Juliska, dr. Saára Gyuláné, özv. Say Istvánné, Steiner Ilonka (Szekszárd), dr. Schlammdinger Jenőné, Simor Mariska (Veszprém), dr. Steiner Jakóné, dr. Szabady Józsefné, dr. Szabó Elemérné, özv. Szekfü Ignácné és Kati, Szepeszy Gézané, Szilaha Dóra (Cecé), dr. Szűts Gedeonné, Szűcs Jenőné, Takács Györgyné, Tóth Alenné, Tóth Edéné és Ella (Balatonfőkajár), Ujházy Sándorné, Vadász Izidorné, Venczel Józsefné, Vilma és Margit (Mór), Vető Zsigmondné és Gizella (Félcstut), Vértess Józsefné és Mariska, Vignázó Imréné és Mariska, Wertheim Ármenné, Wertheim Pálné stb.

hogy Löcse megint császári zsoldosokat készült rekvirálni, most egész hadierővel az ellenséges város ostromára indult. A löcseket harcra készen várták az ostromot; híreről az elzárt Polirerházban mit sem tudtak, csak midőn a kézmárkiak közeledését hirdető vészharang megszólalt, rohant ki az utcára: Boldizsár, hogy a veszedelemről tudomást szerezzen s rettegő anyját megnyugtathassa. A fegyvereit hol, hagyta, ifu ur? nyállnak rá gunyosan a házalóit sorakozó fegyveres legények. Boldizsár szegyéntől elpirulva fordul be ismét kapuján. Pár perc múlva karddal oldalán, puskával vállán birkozik édesanyjával, kicöngerejével vissza akarja tartani s midőn kibontakozik kárjaiból, az alsókapu felé vonuló sereg után fut...

Diadalittasan, dús zsákmánnyal megrakodtan, harsogó zenezóval tért még aznap vissza a löcsei hagsereg, a melyet a hős Bebek, Ferdinánd király Seredy után következő kapitánya vezetett kirohanásra. A kézmárkiakat a felsőmajoron túl széjjelverték, főembereiket foglyul ejtették. Az ellenséges város pár nappal ezután békét kötött Löcsevel, a melynek lakossága pompás diadali ünnepeket rendezett ennek örömeire. Polirer Boldizsár, a ki csodálatos bátorsággal állotta ki a tűzpróbát, nem vette ki részét ebből; mire a harcból visszatért, holtan látta viszont édesanyját. A fiától való rettegéstől szakadt meg az asszony szíve s a rajta rjongó szeretettől meg a kétségbeeséstől Bressler mester szépséges és hűséges leánya, a ki csata idején a szerencsétlen özevgyasszony halotias ágyához jött el virasztani.

Tarczal György.

— **Személyi hír.** Prohászka Ottokár dr. megyéspüspök ma Budapestre utazott a hol csütörtökig szándékozik maradni.

— **A Nápkadamiában.** Bullykay Antal budapesti ferencrendi házfőnök a nagyvívű szónok tartott előadást, oriai közönség előtt a közvélemény befolyásáról a közszellemlir, a társadalom irányaszmerre. Eies kritika alá vette a sajtót, mint a közvélemény által véleményezési s irányító sáfárát. A szónoki szépségeket gazdag előadást nagy lelkesedéssel fogadta a közönség. A szabad előadás után, színr, került „A magas polihka, vagy mért nem lett nagyságos asszony?” című vigjáték, melyet a Népkadamiá elött ismert nevű műkedvelők, általános jelszere adtak elő.

— **Uj hírek.** Mivel jóformán minden lap értesíti olvasóközönségét arról a változásról, a mely városunk vezetésében készülődik, mi sem térhetünk ki több közönségünk értesítése elől. Arról van szó, hogy *Havva* József kic. tanácsos polgármester a legközelebbi tisztújítások nyugalmába vonul s helyét Saára Gyula dr. országgyűlési képviselő foglalja el, aki természetesen lemondana képviselői mandátumáról, és ügyvédi irodájáról szülővárosának érdekében. A dolog már annyira akut, hogy a különböző híresztelések ellensúlyozására ma illetékes helyről a következő sorokat kaptuk:

Cáfolat. Nyilvánok, hogy a polgármesteri székbe a közönség zöme dr. Saára Gyula országgyűlési képviselőt kívánja ültetni. Kinek vezetése mellett városunk jobb és szebb jövőt remél, mint a nyilvánban ez idő szerint vagyunk. A bizottsági tagok már oly tömegesen nyilatkoznak dr. Saára jelölése mellett, hogy annak nagy többséggel való megválasztása az alárta száma alapján mindenképpen felül van. Mégis az, kinek legfőbb szava a dologhoz, a jelölt meg a jelölés elfogadásáról nyilatkozáson nem nyilatkozhatott, miután azok részéről, a kik őt akarják a polgármesteri állásra megválni és jelölni, ez iránt ünnepélyesen még nem kéretett fel. Ennek dacára már ismert ravasz furlanggal hirdetik egyesek, hogy dr. Saára a jelölést nem fogja elfogadni, hanem marad minden a régiben. A közönség tájékoztatására, illetékes helyről, azon értesítést nyertük, hogy a községi hírek minden jogos alapot nélkülöznek és az a tendenciájuk, hogy a törvényhatósági bizottság tagjait félrevezessék. Szóval egy rossz koristolás.

— **Uj bizottsági tag.** A mint tudva van, Schulhof Géza zilahi főügyész virilistaságát dr. Holly Géza v. b. tag megjelöltözte a közigazgatási bírósághoz. A bíróság helyt adott a felbuzzásnak s így Schulhof Géza bizottsági tagsága megszűntnek tekintendő. Helyette az utolsó leg- több adófizető, *Kranz* Zsigmond dr. ügyvéd kerül be a városi törvényhatósági bizottságba.

— **Petike.** Szép fehér hó esett az éjjel. Vastag, puha bunda borult a keményre fagyott földre. Az időnek azonban, magja is volt förtelmes zugo szellő alakjában. Simon Sándor rendőrkapitánynak épen tegnap reggel, jutott eszébe, hogy Wlasics Pétert az akasztófa 14 éves cimerét, vallatóra fogja. Egészen kellemes foglalkozás lesz a jó meleg kályha mellett, ott, künn táncolnak a hókévék, odabeon pedig világosság derül a bűn rejtelmeiről az igazságra. Simon kapitány a gyermeki szeretet gyengéig hurjait pengette az ifju bűnös szívében. Elmondta neki, hogy mily szörnyű bünt követelt el a szerető édesanya ellen, a ki őt nevelte, a mikor élene valloit, őt orgazdasággal vádolta, a mikor azt vallotta róla, hogy a lopott pénzből adósságokat fizettek. Wlasics Péter könnyekig meghatva hallgatta a derék kapitány érzelmes színti prédikáció szamba menő dikciót s mikor a szíve csordultig lett a szülői szeretet visszhangjával, eszébe jutott, hogy jó volna egyet seidlőni s úcse friss levegőt színi. Egy hét óta üldöget a börtön sötétjén s ez épen nem kellemes olyankor, ha valaki elgondolja, hogy ifju pajtásai, hógombócokkal hajigálnak s ha széles jökdévkét tartja végig henteregnék a puha fehér hó dunnáján. Ugy, a hogy ő is szokta annak idején. Tehát így szól:

— Kapitány ur, kérem, én hazudtam, a mikor az azt vallottam, hogy a pénzt a szülem vetétek ki a zsebenből s hogy adósságaikat törlesztették belőle. A pénz most is meg van, mert egy papírba takartam, és elástam.

Hova? — A lovaslaktanya előtt egy vastagabb és vékonyabb fa közé.

A kapitány ur egészen meg volt hatva, mindenkéül megírta a saját kezét és melegen gratulált önmagának, hogy Petikét, aki mindaddig mogorván hallgatott, remekbe készült ékesző-lással ennyire meghódította az igazságnak.

Kocsit rendelt s Petikével s a szükséges asszisztenciával egyetemben kirobogott a tett színhelyére. Az idő ugyan krudélisan kegyetlen volt, olyan, amilyenre rendszeren azt szokták mondani, hogy ilyenkor a kátyát se veri ki az ember. De az mindegy. Az igazság igazság marad, még a hóban is s a jó rendőr nem sajnálja a fáradságot, ha az igazságot a hó alól, vagy a megfagyott rögök közül kell is kikaparni.

Alig szálltak ki, máris egy egész sereg ember állta körül a kincskeresőket. Hogyne! mikor szenzáció volt készülődésben. A szemfüles rendőrség Petikével egyetemben beleléta magát a hó-fuvásba és dolgozta, hogy szinte a verejték is kikivánczolt a homlokukon. Mikor a két fa közti területen tisztára elhányták már a havat s kellő szakértelemmel konstataáltak, hogy a gyöp szintjét évek óta senki nem érintette, Petike homlokára tette az ujját, gondolkodott s kellő megfontolás után kisütötte, hogy levedett, mert a pénz nem ekezött a két fa között, hanem más két fa között van elrejtve. Kezdezt a hóhányás újból, mikor készen voltak vele, harmadszor is, söt negyedszer is. Közben egyes perlművészi helyeken csákányokkal felreperelt mélyedést lyukakat vágtak. A kapitány ur lába fölé feledtek, a közönség zugott vagy ostromozott, hátsó pedig ádázul mosolygott.

— Akasztóba emere — mondta a kapitány ur, miután kedvet talált a hídga a kelletténél is jobban lemepergette — most ide rejtetted te el azt a pénzt, te gazdagozt!

— Persze hogy nem, kapitány ur, hiszen el se loptam.

— Hát az óra, hogyan került a zsebedbe? — Nem tudom én. Valaki tán beletette.

A kapitány fázott és dühös volt mint egy oroszleány. Igért Petikének egy akkora pofont, a mi testvérek közt ötöt is megér. Petike pedig ujjában és meg ádázabbul mosolygott. Hogyne! hiszen a kapitány urnak nincs joga öt megütni. A kapitány urnak csak arra van joga, hogy fazzék és dühös legyen s ha azt hinni, hogy joga volna öt pofon is ütni, majd megtanítanák az újságok arra, hogy nincs Szibériában az olombányákban, a hol kancsukákkal verik ki az ember hátán az igazságot. Petike elérte azt, a mit keresett. Kikocsikázta magát, megszívatta tagjait a friss levegőn s ha nem is dobálózott hógombóccal, legalább hányta a havat, az egyhelti lustálkodás által elvannnyadt tagjaiból kimozogta a zsidóságot s a mi a fő, pokolian élvezett, mikor a kapitány ur remegő lábait, a csalódott publikum piros, fehér és zöld orrain a bámészkodás hazafiu színeit tarkázódní láta. Egy hétig mindig ezen mulat a sötét börtönben. Ez volt Petike tréfája.

Ebből is láthatja mindenki, hogy Petike nem közönséges gyerek s nagyra van hivatva.

— Az állami tisztviselők székesfehérvári köre a f. é. január hó 28-áról elhalasztott közgyűlést ugyanazon tárgysorozattal f. é. február 9-én d. e. 11 és fél órákor fogja a reáliskola tornatermében megtartani.

— A Közgazdasági Bank és Takarékpénztár részvénytársaság f. hó 2-án tartotta Ráday Lajos elnökele alatt II évi rendes közgyűlést. A nagy számban megjelent részvényesek a felolvasott igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentést egyhangulag tudomásul véve az 1907. évi mérleg és zárszámadás elfogadása után egy az igazgatóságnak, egy a felügyelőbizottságnak a felmentvényt egyhangulag megadták. Közgyűlési határozat szerint a 2. számú szelvényt 1908. évi február hó 5-től kezdve az intézet pénztára 12-koronájával váltja be.

SZÍNHÁZ.

Szombat, február 1.

Az Ember tragédiája. Berger Zsiga, Smolen Tóni, a Zsidó honvéd felekezeti otthonában

szombaton vendégül látták Madách művét: az Ember tragédiáját.

A színház zsúfolásig tele van. A nyelvész arcatergelen végigvibráló érzések mintegy egyseget adnak ennek a sok darabból álló mozaiknak. Csak egy példát mondok: megzendülnek a Mar-seillaise hangjai s a színpadon a francia forradalom csöcseléke ordít. Ebben a percben nincs többé a színházban szolgáló vagy kereskedő segéd, zsidó ügyvéd, kaszirnó vagy trafikos asszony. Egyetlen egy óriási parvenü tölti be az egész színházat, mely sok száz kezével hozsánát tapsol ennek a dalnak. Mert ebben a dalban azt a jövőt hallja énekelni, mely szabad érvényesülést fog adni mérhetlen ambíciójának.

Pedig milyen különböző elemeket sodor egy áramba ez a lelkesedés! Az egyik földszinti páholyban ül egy zsidó ügyvéd, városunk címzetes és tiszteletbeli fő-főproletálja. Burzsoá elegancia fedi megváltó idomát s feje mögött pompás prémes bunda függ. Előtte egy szép kis fekete fűrít fucska ül gazdag babaruhában. A gyermek, a babáknak olyan jólálló büszkeséggel néz le az állóhelyre, hol szegényebb diáktársai egymás hátán izzadják és lelkesedik végig a darabot. A gyermek mosolya ezt mondja: „Néz-zetek ide, nekem szép ruhám, szép papám és szép páholyom van, mert a papám nagyságos proletár, ti pedig nyomorogtok, mert a ti papáitok csak dögöző koldusok.”

Három emelettel fennebb az ügyvéd páholya felett a karzat izzó gúzeben egymásra hajolt civtársak garmadája lélegi levegőbe fanatizmusát. Ezek szegény munkások, nekik csak erre a helyre jut pénz. Ha egy fokkal drágább helyre mennek, talán egy-két héten nem fizethetnék be a pártkasszába illetményeiket. Pedig szegény vezéreiknek fényes páholy, prémes bunda és elegancia kell.

A nézőtérben ép úgy mint a színpad játszói közt hódítónk tulnyomó többségben vannak, de el kell ismernem, hogy ezuttal a keresztény magyár társadalom is elég szépen képviselve van.

Es soha szomorubbán nem láttam az elentétet a küzdelemben levő két világfelfogás képviselői között. Mig a zsidó ügyvédek, hírlapírók, kereskedők s az általuk vezetett munkásság minden percben egy testé lelkesült, ahogy egy mondatba a maga igazát érezte bele: a dzsentri, a katonatiszt, a keresztény fatalság szürke hangulattal bámult, vagy megjegyzéseket tett a színész-nők tulzott plasztikájára. Olyan vénnek láttam ezekben az emberekben a mai társadalmat. Hát igazán haladokólnak azok az ideák, melyek kialakító erői voltak a mi társadalmunknak? Hát erre a csodálatosan szép kultúrára rá fog táncolni egy felbujtott és felbujtó csöcselék, mely hinni, megérteni és szeretni képtelen?

A társulatban meg volt minden jó akarat, hogy meglehetősen játszó. Mindenki igye-

kezett lehetőleg nem kompromittálni magát. Abszolút jó alakítást adott Szatmári a sansculotté markáns szerepében. A szöveggel néha cudarul elbántak, de ez némileg Madách hibája, miért olyan tömör, nehéz a nyelve. Az apróbb-nagyobb maszkirozási hibákat, anakronizmusokat, rossz szavaltást, banalitásokat halátlanság volna most elbeszélni, mikor végre komoly szellemi táplálékot is próbáltak adni a közönségnek. Es Szalkai a zsúfolt színházból megtanulhatta, hogy a komoly irodalmi mű is van legalább is olyan jó tüzet, mint a dísznőség és ostobaság.

Legnagyobb hatást rám a marseillaisait éneklő forradalmi csöcselék s a neki újjongó közönség tett. Mert ez a tapsoló közönség, mely a jövő akar lenni, önmagát szereti ezekben az örvöngő alakokban, kik nagy művészek álmát rombolják szét, mert azok templomok, gondolkodó főket gyilkolnak le, mert őseik hosók voltak és szót-marcangolják sok századok fényes kultúráját. Főproletárunk tapsa cirókáiva csattogott a rongyosok körül — ti az én klienseim vagytok.

A végén elhangzott a „küzdj és bizva bízá” s rázendült az angyalok éneke. Egy nagy szeretet, egy Istenre talált hit meleg hullámait mosták tisztára a szennyes indulatoktól terhelt levegőt. Es bennem az égi diadalmas, aktív kereszténység álma kezdett kiépiadni egy új szín készül: az aktív hit által újjászületett emberiség küzdelme, diadala. K.

Meghívó.

== AZ ISZTIMÉRI ==

KER. FOGYASZTÁSI SZÖVETKEZET

foljó évi február 16-án délután 1 órákor

a szövötkezet nagyteremében

Közgyűlést

tart, melyre a szövötkezet tagjait meghívja az Igazgatóság.

A gyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése az 1906. december 31-től 1908. január hó 1-ig terjedő üzleti forgalom eredményéről.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentés megadása.
3. A felügyelő bizottságnak megválasztása az 1908. évre.
4. Indítványok, ha azok négy nappal a közgyűlés előtt az igazgatóság útján betérjesz-tetnek.

*** A FEJÉRMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR ***

1908. évi február hó 15-én délután 4 órákor (az intézet helyiségében)

rendes évi közgyűlést

tart,

melyre a részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 64. §-ára*) tisztelettel meghívattak.

Tárgysorozat:

1. Az 1907. évi üzletforgalomról szóló igazgatósági jelentés.
2. Határozathozatal az igazgatóságnak az 1907. évi zárszámadás betérjesztése és ennek kapcsán a mérleg jóváhagyása, a tiszta jövedelem felosztása, illetve az osztalék megállapítása, a felügyelő-bizottság és az igazgatóságnak jegyzőkönyvileg leendő fölmentése tárgyában tett javaslatok fölött.

Székesfehérvár, 1908. január hó 30-án.

Gróf Zichy Aladár

elnök.

*) 64. §. Közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye 4 héttel előbb nevére iratott és három nappal a közgyűlés előtt (azaz 1908. február 12-ik napjáig) az intézet pénztáránál letételezett.

Anyakönyvi statisztika.

1908. január hó 28-ától január hó 31-ig.

Születés. Született: 10 törvényes fiu, 11 leány, 3 törvénytelen fiu, 1 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiu 0, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 25.

Halálozás. Elhalt: 7 fi, 9 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiu 6, leány 3, törvénytelen fiu 0, leány 0, 7 éven felüli fi 1, nő 0. Összesen 15.

E szerint a születés a halálozást 9-cel múlja felül.

Elhaltak: özv. Horváth Ferencné, Czechmeister Alojzia r. k. 65 éves Reszta János-u. 7., Bors József r. kath. volt asztalos 62 éves Budai-ut 27., Magyar József r. k. aggodt-zeti-gondozott 75 éves, Rákóczi-u. 14. — Kocsis András r. k. 5 hónapos, Öreghegy, 507. — Schöber Antal r. k. kereskedelmi ügynök, 76 éves, Kégl György-u. 30. — Strausz Imre ijr. 14 éves, III. reáliskolai tanuló Nádor-u. 21. — Weisz Margit r. k. 13 hónapos, Budai-ut 31. — Kolonics Ferenc s. k. volt gazdasági cseléd, 74 éves Szt. Gy. kórház. — Ruska Lajos s. k. 25 éves, szobafestő, Gözmalom-u. 4. — özv. Bernáth Ignác, Kolman Julianna r. k. önálló hentesnő, 62 éves, Széchenyi-u. 17. — Liszi Ferenc József r. k. 2 hónapos F.-király-sor 10. — Peresztegi Nagy Antalné, Szegfű Julianna r. k. Kecksemét-u. 5. — özv. Farkas Jánosné Sümegi Erzsébet r. k. 78 éves, Sütő-u. 10. — Bernáth Pál r. k. önálló hentes, 42 éves, Deák-Ferenc-u. 9. — özv. Vieger Antalné Farádi Julianna r. k. 86 éves, Tomeló-sor 10. — Schwarz Fülöp ijr. 74 éves, Simor-u. 21. — Bauer Károly r. k. nyug. máv. állomás főnök, 60 éves, Deák-Ferenc-utca 21. — Hajdu Ferenc ref. önálló sertéskereskedő 87 éves, Szeder-u. 51. — Beluka Julianna r. k. 32 éves, kórház.

Kihirdetések.

Szabó Ferenc ács-ségéd 23 éves, Csordás-u. 7 és Szabó Dorbála 21 éves, Kertalja-u. 4. — Molnár István dv. bognár 44 éves Major-u. 11. és Pinisch Mária 30 éves, Ligetsor 7. — Takács Mihály mezőgazdasági cseléd, 25 éves és Kis Julianna Havranek-pusztá. — Bognár Mihály kisbirtokos 28 éves és Rákos Anna 19 éves, Kertalja-u. 60. — Tóth György kocsi 33 éves Tomeló-sor 13. és Pinkó Julianna 25 éves, Seregélyesi-ut. — Srey Ferenc kisbirtokos s. cs. t. 23 éves Iszakszentgyörgy és Forni Erzsébet 20 éves, Maroshegy.

MEGHÍVÓ

A „Székesfehérvári Takarékpénztár“ 1908. február hó 15-én délután 3 órakor az intézet helyiségében

62-ik rendes évi közgyűlést

tartja,

melyre a t. c. részvényesek azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 14 ik §-a értelmében a közgyűlésen részvételre csak oly részvény jogosít, mely a résztvevőre legalább négy héttel a közgyűlés napja előtt átíratott és a mely még le nem járt szelvényeivel együtt legkésőbbben a közgyűlést megelőző napon a társaság pénztáránál letételt, vagy melynek 23. §-a c) esetében bírói letétbe helyezése igazoltatik.

Közgyűlési tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése 1907. üzleti évről.
 2. A felügyelő bizottság jelentése 1907. üzleti évről.
 3. Határozat a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása tárgyában.
 4. Számadási felmentvény tárgyában határozat az igazgatóság és felügyelő bizottság részére az 1907. évi számadásra nézve.
 5. Özv. Rupp Alajosné kérvénye.
 6. Megválasztása egy igazgatósági tagnak öt évre.
- Székesfehérvár, 1908. évi január 27-én.

Az Igazgatóság.

**HIRDETÉSEK
FELVÉTELNEK!!!****„Isztiméri Keresztény Fogyasztási Szövetkezet.“**

Vagyon.

Mérleg-számla.

Tehér.

	K.	f.		K.	f.
Készpénzkészlet	984	—	Befizetett üzletrész	2590	—
Árukészlet	2997	93	Áruhitelezők	349	64
Felszerelési költség	278	11	Tartalék alap	1457	40
20% levonás	55	62	Nyereség, egyenleg	35	35
Alakulási költség	53	08			
20% levonás	10	62			
	4432	39		4432	39

Isztimér, 1908. január 18-án.

Angeli András s. k., elnök.

Angeli József s. k.,

Angeli Mihály s. k.,

Galler János s. k.,

Rézman Pál, s. k.

igazgatósági tagok.

Kiadás.

Veszteség-nyereség-számla.

Bevétel.

	K.	f.		K.	f.
Házbér	266	—	Áruknál nyers bevétel	1797	54
Személyzet fizetés	778	50	Külfőlélekből	177	80
Szállítási költség	369	88			
Üzleti költség	331	37			
Adó	128	01			
Felszerelés % leírás	55	62			
Alakulás % leírás	10	61			
Nyereség egyenleg	35	35			
	1975	34		1975	34

Ezen mérleg, veszteség- és nyereség-számla a felügyelő-bizottság által megvizsgáltván, rendben, és a kereskedelmi törvényekkel megegyezőnek találtatott.

ld. Angeli Mihály s. k., felügyelő-bizottsági elnök.

Braun János s. k.,

Fischer György s. k.,

Galler Márton s. k.,

Májer István s. k.,

felügyelő bizottsági tagok.

A Fejérmegyei Takarékpénztár XXXV. évi ZÁRÓSZÁMADÁSA az 1907. üzletről.

A felügyelő bizottság jelentése.

Tisztelt Közgyűlés!

Intézetünk ügymenetét a lefolyt 1907. évben törvényszabta kötelességünknek megfelelően állandóan éber figyelemmel kísértük, az intézet pénztáráiban és annak különböző kezelési ágazataiban rendszeres vizsgálatokat tartottunk és ezen eljárásunk eredményeként van szerencsénk a t. közgyűlésnek jelenteni, hogy az intézeti ügyvezetést és kezelést annak minden ágaiban a kereskedelmi törvénnyel és alapszabályokkal megegyezően, az értékállományt pedig az intézeti könyvekkel egyezően, s mindenben rendben levőnek találtuk.

Részvettünk az intézet értékeinek és okmányainak leltározásában, megvizsgáltuk az igazgatóság által az 1907. évről felállított mérleget és meggyőződünk, hogy annak felállítását az intézet a kereskedelmi törvénynek és az alapszabályoknak megfelelően eszközölte, s ebből kifolyólag a mérleg jóváhagyását javasoljuk.

Megvizsgáltuk az igazgatóságnak a kimutatott 73386 k. 25 f. tiszta jövedelem felosztására vonatkozó javaslatát és azt helyesnek és az intézet érdekeivel megegyezőnek találván, ahhoz hozzájárulunk és annak elfogadását a t. közgyűlésnek ajánljuk.

Székesfehérvár, 1908. január 30.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Dr. Lauschmann Gyula.

Fortvingler Ferenc, elnök.

Langraf Lajos.

Vagyon.	Mérleg-számla.		Teher.		
	K.	f.	K.	f.	
Készpénz	144887	49	Részvénytőke	300000	—
Jelzálog kölcsönök	3337010	87	Tartalék alap	220817	67
Váltók	2288258	08	Rendkívüli tartalék alap	30000	—
Folyó számlák	1624798	08	Adó tartalék	20000	—
Előlegek	179393	45	Költség tartalék	5150	11
20 drb. osztrák magyar bank részvény 1400	28000	—	Wertheim S. L. ösztöndíj alapítvány	2000	—
20 drb. m. pénzt. közp. hitelbank részv. 1000	20000	—	Nyugdíj alap	114375	50
30000 K n. é. 4½% kisb. földhitelint. záloglevél 95	28500	—	Betétek	6616876	83
100000 K n. é. 4½% m. leszámítoló bank záloglev. 92	92000	—	Betétek folyószámlára	477758	51
150000 K n. é. 4½% magy. földhitelint. záloglevél 92	138000	—	Visszleszámított váltó	498889	44
600000 K n. é. 4½% magyar koronajáradék 90	540000	—	Lombard kölcsön	300000	—
240 drb. Árpád-fürdő részvény	108000	—	Átmeneti tételek	19843	30
12500 K n. é. m. jelz. sorsjegy (a nyugdíj-alap tulajdona)	12500	—	Nyereség	73386	25.
Kölcsönös népegélyző egyleti betét	100469	98			
Értékpapírok függő kamata	5279	66			
Intézeti ház	30000	—			
Felszerelés	2000	—			
	8679097	61		8679097	61

Tartozik.	Veszteség- és nyereség-számla.		Követel.		
	K.	f.	K.	f.	
Betéti kamatok	245230	82	Jelzálog kamatok	193075	21
Folyószámlái betét kamat	8775	32	Váltó kamatok	126616	50
Betét kamat adó	25400	61	Folyószámla kamatok	75290	07
Tisztviselők és szolga fizetése	23440	—	Értékpapir kamatok (adómentes)	7668	97
Tisztviselői nyugdíj	2800	—	Előleg kamatok	7132	06
Adó	17597	45	Kölcsönös népegélyző egyleti kamatok	38631	32
Visszleszámított váltó kamat	22280	74	Házbér	860	—
Lombard kamat	16793	06	Jutalék	2589	35
Nyugdíj alap kamat	5798	37			
Kezelési költségek	8335	86			
Lakbér	800	—			
Leírás váltótárcánál	725	—			
Leírás felszerelésnél	500	—			
Nyereség	73386	25			
	451863	48		451863	48

Székesfehérvár, 1907. december 31 én.

Gróf Zichy Aladár,
elnök.

Molnár Béla,

Dr. Szüts Andor,

Sommer Mór,

Karl István,

Wertheim Ármin

mint az igazgató-tanács tagjai.

mint az igazgató-tanács tagjai.

Hübner Károly,
ügyvivő igazgató.

Pfenn István,
főkönyvelő.

Bottka Zoltán,
pénztáros.

Megvizsgáltattam, minden részében a fő- és segédkönyvekkel megegyezőnek találtattam.

Székesfehérvár, 1908. január 29-én.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Dr. Lauschmann Gyula,

Fortvingler Ferenc, elnök.

Langraf Lajos.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.